

Published at: <https://shiptogaza.se/sv/blockadens-konsekvenser/blockaden-av-gaza->

%E2%80%93en-tidslinje

Date: 2012-11-11 - PDF generated at: 2019-01-22 08:08

Copyrights: Ship to Gaza (Sweden), 2019

Blockaden av Gaza ? en tidslinje

1947

Antar FN en delningsplan där Gaza ingår i den arabiska delen efter en etnisk uppdelning av det brittiska mandatet Palestina. Därmed blir Gaza en enklav, gränsande mot Egypten men avskild från resten av det arabiska Palestina av den nya staten Israel. På delningen följer omfattande folkfördrivningar och flyktingströmmar bland annat till Gaza där befolkningen på kort tid tredubblas.

Ca två tredjedelar av Gazas nuvarande befolkning klassas fortfarande som flyktingar av FN-organet UNRWA ([hyperlänk](#)). En halv miljon lever i FN-organiserade flyktingläger.

1948

Efter kriget 1948 mellan Israel och dess arabiska grannstater styrs Gaza från Egypten.

1956

Under Suez-krisen 1956 ockuperas Gazaremsan i fyra månader av israeliska trupper. Efter fredsavtalet återgår området till egyptiskt styre.

1967

I sexdagarskriget 1967 ockuperades Gazaremsan, liksom östra Jerusalem, Västbanken, Sinai och Golanhöjderna av Israel. Det israeliska styret innebar bland annat folkomflyttningar och etablerandet av ett mindre antal judiska bosättningar.

Juni 1983

Införs formella restriktioner för resor in i och ut ur Gaza. Alla resenärer måste nu ha tillstånd utfärdade av israeliska myndigheter.

December 1987- 1993

Under denna period pågår den första intifadan då motståndet mot israelisk ockupation eskalerar till ett folkligt uppror. Merparten av de palestinska aktionerna är av ickevåldskaraktär som strejker, demonstrationer, bojkottaktioner, skattevägran mm. Intifadan inleds i Gaza och blir särskilt intensiv där. Här grundas också den islamistiska rörelsen Hamas under denna period.

20 augusti 1993-

Undertecknas Osloavtalet som betecknades som en

?vägkarta för fred?. Vägkartan innebär inledningsvis att Israel accepterade ett successivt tillbakadragande från delar av Västbanken och Gaza så att en palestinsk myndighet skall kunna etableras. I Gaza överförs så småningom den administrativa kontrollen av betydande områden på denna myndighet.

Israel behåller dock kontrollen över bosättningarna och allt som betecknades som militärt viktiga områden samt de vägar och den infrastruktur som band dem samman, liksom över luftrum och territorialvatten. Samtidigt förstärker israelerna de yttre gränserna med buffertzoner, en befäst barriär och fem gränsövergångar där varu- och resandeflöden in och ut kan kontrolleras och regleras. De behåller också kontrollen över en landremsa mot Egypten. Därmed tas det först steget mot blockadpolitiken.

September 2000-2005

Efter att fredsprocessen stagnerat under slutet av 90-talet utbryter den andra intifadan. Under denna period växer Hamas till en allt starkare politisk kraft i opposition främst mot PLO:s ledande politiska parti Fatah som får bära ansvaret för korruption och ineffektivitet inom den palestinska administrationen och för självständighetspolitikens misslyckanden. Den israeliska regimens reaktion på den andra intifadan inbegriper bland mycket annat en successiv strypning av varu- och reseflödena in och ut ur Gaza och Västbanken. Under återkommande perioder stoppas dessa flöden helt.

Konsekvenserna för levnadsförhållanden och ekonomisk utveckling under den nya palestinska myndigheten blir svåra. År 2000 stängs också Gazas internationella flygplats. Vintern 2001-2002 förstörs den av israeliskt bombflyg.

2005

I februari 2005 tillkännager den israeliska regeringen att alla bosättningar och ockupationszoner inne i Gaza skall evakueras före den 12 september samma år. Samtidigt förstärks gränsbarriären och kompletteras längs den egyptiska gränsen. En gränsövergång mot Egypten öppnas i Rafah, men bara för resande med godkända handlingar. Rörligheten över den egyptiska gränsen regleras i ett avtal framförhandlat av USA. Varuflöden mellan Gaza och Egypten förblir hänvisade till att ta vägen över den israeliska gränsstationen Kerem Shalom (Karm Abu Salem). På tillbakadragandet följer snart en period av lågintensiv krigföring från olika palestinska organisationer mot Israel och från israelisk militär mot Gaza. Åren 2005-2007 avfyras ca 2700 lokalt tillverkade raketer från Gaza in i Israel. Dessa dödade 4 och skadade 75 israeler.

Under samma period avfyrar israeliskt artilleri ca 14600 granater in i Gaza vilka dödade 57 Gazabor och skadade 270. Därtill förekom militära räder från bägge håll och återkommande israeliska flyganfall.

Israeliska restriktioner och blockader av handels- och reseflöden är återkommande instrument.

2006-

I januari detta år håller palestinierna val till lagstiftande församling. Den stora segraren blir Hamas som får 42 % av rösterna och en majoritet av mandaten. Fatah behåller dock presidentposten och i realiteten kontrollen över polisstyrkor och administrativa funktioner. Reaktionerna från Israel blir hårda. Man blockerar handeln både till Gaza och Västbanken och håller inne de tull- och skatteintäkter man enligt avtal samlar in åt den palestinska myndigheten. Under denna press gör Fatah, Hamas och andra partier inom PLO ett försök att enas i en samlingsregering i mars 2007, men motsättningarna förblir hårda.

Sommaren 2006

Den 25 juni tillfångatas den israeliske korpralen Gilad Shalit av Hamastrupper under en räd in i Israel och förs till Gaza. Han blir den första tillfångatagna israeliske soldaten sedan 1994. Under den följande sommaren eskalerar konflikten till en fullskalig israelisk operation in i Gaza. Under denna operation dödas ca 400 palestinier och 7 israeler. Väsentliga delar av Gazas infrastruktur som det centrala kraftverket och den påbörjade hamnanläggningen söder om Gaza City förstörs.

2007

Den bräckliga koalitionen mellan Fatah och Hamas blir kortvarig. I juni 2007 tar Hamas ensamt kontrollen över Gazaremsan, varpå presidenten Mahmoud Abbas utropar en Fatahregering utan Hamas på Västbanken. Israel och Egypten reagerar omedelbart genom att införa mycket stränga restriktioner. Det är från detta datum man brukar räkna med att Gaza är utsatt för en fullskalig blockad från land, hav och luftrum. I internationella sammanhang pratar man hädanefter ofta om en belägring (siege) av Gaza.

Införseln av handelsvaror och bistånd minskar med ca 80 %. Många förnödenheter och insatsvaror blir omöjliga att få in över gränsövergångarna. Exporten från Gaza upphör nästan helt och möjligheten för palestinier att resa ut begränsas i princip till vissa svårt sjuka som kan få tillstånd att resa till sjukhus på västbanken och Jerusalem efter långa byråkratiska ansökningsprocedurer. Gränsövergången mot Egypten i Rafah stängs nu enligt avtal mellan Egypten och Israel. Förutom i speciella undantagsfall är därefter såväl varu- som persontransporter till Gaza helt hänvisade till vägen över de israeliska gränsövergångarna.

2008

I samband med den vapenvila mellan Hamas och Israel som inleddes i juni 2008 utlovades lättnader, och så småningom ett hävande av blockaden. Några betydelsefulla lättnader genomfördes dock aldrig och vapenvilan förblev bräcklig.

27 december 2008 ? 18 januari 2009

Den 4 november 2008 dödas sex Hamassoldater vid en israelisk räd in

i Gaza. Hamas betraktar vapenvilan som bruten och besvarar med raketbeskjutningar. En spiral av repressalier eskalerar fram till den israeliska invasionen i operation 'Gjutet bly' (Cast Lead) inleds den 27 december. Under det tre veckor långa kriget dödas, enligt Palestinian Centre for Human Rights, 1417 Gazabor, varav 926 betecknas som civila (IDF uppger 1166 respektive 295). 13 israeler dödas, varav tre civila. Över 5000 personer såras och mer än 4000 bostäder förstörs. Skolor, sjukhus och infrastruktur för kommunikation el- och vattenförsörjning slås ut.

2009

Trots den svåra humanitära situationen efter kriget förblir införseln på samma låga nivå. Byggmaterial och reservdelar som skulle kunnat användas för återuppbyggnad är i praktiken förbjudna av israeliska myndigheter att föra in över gränsövergångarna. Protesterna växer från biståndsgivare och världssamfund som fördömer blockaden som inhuman, rättsvidrig och kontraproduktiv.

Maj 2010

I slutet av maj 2010 avseglar den första frihetsflottan

från turkiska och grekiska hamnar för att bryta blockaden och föra förnödenheter och passagerare till Gaza. Flottan bordas på internationellt vatten och tvingas till Israel. På det turkiska passagerarfartyget Mavi Marmara dödas nio människor av israelisk militär.aktionen och det brutala överfallet fäster världens blickar på blockaden och dess konsekvenser. Israel och Egypten hamnar under hård politisk press.

Juni 2010-

Den 1 juni 2010 meddelar egyptiska myndigheter att gränsövergången i Rafah åter är öppen. Den förblir dock begränsad och omfattar inte män i åldrarna 18-40 år. I slutet av samma månad annonserar israeliska myndigheter en ny blockadpolitik. Nu säger man sig bara vilja stoppa militär utrustning och så kallade dual goods, det vill säga civilt material som enligt israelisk bedömning skulle kunna användas militärt. Till dual goods räknas dock exempelvis byggmaterial och många industriella insatsvaror.

I realiteten kommer den israeliska gränskontrollen även fortsättningsvis att begränsa eller försena införseln av en mängd olika varor. Effekten blir dock inte enbart kosmetisk. Importen av varor nästan fördubblas så att den kommer att utgöra ca 40 % av den nivå som gällde före juni 2007. Exporten ut ur Gaza förblir dock i det närmaste obefintlig.

Sommaren 2011

I slutet av juni samlas över tio fartyg representerande organisationer från ett tjugotal länder i grekiska hamnar för att bilda den andra frihetsflottan. Samtliga fartyg utom ett kvarhålls genom ett regeringsdecret i Grekland. Den franska yachten Dignité bordas på internationellt vatten av israelisk militär och förs till Ashdod i Israel.

2012

[1]

2012 når Ship to Gaza närmare sitt mål än någonsin. På morgonen den 20 oktober bordas israelisk militär segelskonaren Estelle på internationellt vatten utanför Gaza. En 5 000 sjömil lång solidaritetsresa genom Europa slutar i ett tydligt brott mot internationell rätt och mänskliga rättigheter.

Aktivisterna på båten är från Kanada, Finland, Grekland, Israel, Italien, Norge, Spanien och Sverige. Några av dem representerar den internationella Freedom Flotilla Coalition och dess olika initiativ. Ombord finns också fristående aktivister, bland andra parlamentsledamöter från fyra europeiska länder, en tidigare ledamot i det kanadensiska parlamentet samt en journalist.

November 2012

I november utbryter på nytt krig i Gaza. Enligt Palestinian Center For Human Rights (PCHR) dödas 158 palestinier i Gaza, varav 102 civila. Hamas uppger att skadorna efter kriget uppgår till ett värde av 1,2 miljarder dollar. Sex israeler, varav fyra civila, dödas i raketskjutningar från Gaza. Den israeliska krigsmakten (IDF) döper operationen till Operation Pillar of Defense.

Den 29 november 2012 röstar FN för att uppgradera Palestina till *Observer State*, vilket innebär att man erkänns som suverän stat, men saknar rösträtt i FN:s generalförsamling. Sverige röstar för förslaget, och i flera riksdagsdebatter har samtliga riksdagspartier framhållit att blockaden av Gaza bör upphöra.

[2] [3]

[1] <https://shiptogaza.se/sites/default/files/bildarkiv/2012/Estelle-7.jpeg>

[2] <https://shiptogaza.se/print/1142>

[3] <https://shiptogaza.se/printpdf/1142>